

[Karen Thuroe Hansen]

anke af den trufne afgørelse. I masser af tilfælde tilbyder socialudvalget endog at være behjælpeligt med at anke en sådan afgørelse.

Når fremskridtspartiet nu gerne ser lovfæstet, at en akut tvangsfjernelse skal behandles i det sociale udvalg inden 14 dage efter fjernelsen med en dommer samt en advokat eller en anden bisidder – i parentes bemærket har disse jo alle tavshedspligt – kan vi fra det konservative folkepartis side slutte os til dette. Jeg kan også fuldt ud tilslutte mig den sidste talers udtalelser med hensyn til langsommeligheden af en lovgivning på dette område. Det er et område, som i høj grad berører hele familielivet, som vi også fra det konservative folkepartis side varetager med meget stor ihærdighed.

Birthe Nielsen (SF):

Fremskridtspartiets lovforslag, der går ud på en ændring med hensyn til tvangsfjernelse af børn, som i dag foregår i kommunerne via socialudvalgene, kan jeg da godt se at der ligger noget rimeligt i. Der går for lang tid, inden udvalget mødes. Socialudvalgsformanden har i dag to måneder, hvor han kan lave en foreløbig tvangsfjernelse, indtil socialudvalget kan mødes. Jeg vil dog i den forbindelse sige, at det er sjældent, der går to måneder; jeg har også som den tidligere taler været medlem af et socialudvalg, og dér gik det meget hurtigt. Men jeg er da enig i, at man må forkorte denne frist, som socialministeren også var inde på.

Derudover mener jeg også, det er rimeligt, at forældrene får stillet en bisidder til rådighed, hvad enten det er en advokat eller et andet menneske, de har tillid til, og at dette bliver betalt af det offentlige. Det ved jeg man har gjort f. eks. i Århus kommune, og det kunne man også gøre i andre kommuner. Jeg mener, at det er nogle af de mest ulykkelige sager, når man når dertil, at man skal tvangsanbringe et barn, og det kan skabe store konflikter i hjemmet. Men jeg mener også, at det af og til kan være nødvendigt af hensyn til barnet. Ganske vist er der en dommer med i disse afgørelser, og der er også en psykologisk konsulent, en læge plus det politisk valgte udvalg. Men jeg har altid syntes, det var ulykkeligt, at forældrene ikke havde nogen, de kunne støtte sig til. Og hvis vi skal se på, hvordan vores retslove ellers gælder

her i landet, må ethvert menneske have mulighed for ud fra vores øvrige retssystem at få en, der taler forældrenes sag i den konkrete situation. Derfor mener jeg egentlig, at selve lovforslaget sådan set tilgodeser mange af de ting, som vi fra SF også mener må være rimelige ud fra retssikkerheden, men også ud fra, at det ikke kan være rimeligt, at der skal gå så lang tid, som der kan ifølge loven, netop de to måneder, inden man træffer en endelig beslutning.

Men når det er sagt, vil jeg da godt sige, at jeg er ikke enig med fremskridtspartiet i bemærkningerne til lovforslaget, for jeg mener, at de sociale udvalg for så vidt gør et virkelig godt stykke arbejde, og det er meget sjældent, man kommer ud for, at der tvangsanbringes børn, medmindre der er virkelig alvorlige grunde til det. Jeg mener også, at det må være rimeligt ud fra barnets tarv, at man gør det, og derfor kan jeg da nok se, at hvis vi ser det på landsplan, er det i meget få sager, det har vist sig, at kommunerne har gjort noget, som ikke har været rimeligt. Når man når så langt hen, hænger det selvfølgelig sammen med, at mange kommuner ikke har haft mulighed for at lave netop det forebyggende arbejde, som bistandsloven peger på. Jeg kan kun beklage, at det er sådan, at man kommer så langt ud, at man må gribe til disse tvangsmæssige foranstaltninger.

Jeg vil i hvert fald fra SFs side sige, at vi synes, der er noget rimeligt i, at forældrene får stillet advokatbistand eller anden bistand til rådighed, betalt af det offentlige. Det har man jo også i forbindelse med andre sager: forældremyndighedsspørgsmål, skilsmisssager og samkvemssager. Og man må kunne få fri proces her, ligesom man kan inden for det øvrige retssystem.

Lone Dybkjær (RV):

Det radikale venstre er positivt indstillet over for selve lovforslagets hensigt, men må meget skarpt tage afstand fra forslaget bemærkninger. Enkelte tidligere ordførere har været inde på den hårfine balance, der er, når det drejer sig om forholdet mellem forældre og børn, og det skal jeg derfor ikke gå ind på her. Tallene for tvangsfjernelser og navnlig det, at antallet af tvangsfjernelser har været for nedadgående i de senere år, skal jeg heller ikke gå ind på. Men det var i hvert